

Jóannes Eidesgaard, landsstýrismaður í fjággjarmálum, fer nú í hernað móti eftirstøðum. Tað er ikki nóg mikið at illskast inn á tæy sum spekúlera í kunkursum. Vit mugu nú gera nakad álvarsligt við tað. Mynd: Kalmar

Landsstýrismaðurin í fjággjarmálum:

Í hernað móti eftirstøðum

– Tað er kappingaravlagandi og moralskt forkastiligt, at tað eru nøkur, sum sleppa undan at gjalda almenn gjöld, sigur Jóannes Eidesgaard sum millum annað hugsar um MVG-efirstøður, sum nú eru komnar upp um 30 milliónir

Fyrirtekan skyldar milliónir í meirvirðisgjaldi. Hon fer á heysin. Landið missir sínar MVG-milliónir, og so hokus-pokus, letur fyrirtekan uppáttur, skuldarfrí eftir einari nátt. Kanska er bert navnðið broytt eitt lítið sindur.

Hesar søgurnar kenna vit. Tað ger landsstýrismaðurin í fjággjarmálum, Jóannes Eidesgaard, eisini, og tað fer hann nú rættiliga í hernað móti.

Jóannes Eidesgaard hevði herfyri ein fund við Gjaldstovuna, og har álegði hann stovninum at gera upp, júst hvørjar og hvussu stórar eftirstøðurnar eru til tað almenna. Somuleiðis skal Gjaldstovan útgreina hvørjar lógarheimildir eru á teimum ymisku økjum.

har fólk skylda tí almenna pengar. Meirvirðisgjaldið er ein partur í vøkstri. Eftirstøðurnar í meirvirðisgjaldinum eru nú komnar upp um 30 milliónir.

Órættvíst móti teimum sum gjalda

Tá MVG-lógirnar á sinni fóru niðan í tingið var ein grein sum segði, hvat skuldi henda teimum, sum ikki rindaðu. Tey kundu missa vinnuloyvið. Men henda greinin varð tikið burtur. Jóannes Eidesgaard umhugsar hetta sum ein møguleika.

– Tað kann møguliga tykjaast eitt sindur øvugt at hóta við at lata fyrirtekan aftur í hesum arbeiðsloysisdøgum, men vit kunnu heldur ikki siggja burtur frá hvussu

órættvíst tað er, at nøkur gjalda og onnur sleppa undan. Hetta hevur eisini vinnan ført fram. Sagt verður, at ógjørligt er at kappast við fyrirtekan, sum sleppa undan almennum gjöldum, sigur Jóannes Eidesgaard og leggur aftrat, at hetta er bæði moralskt forkastiligt og kappingaravlagandi og hetta tekur hugin frá teimum, sum røja sínar skyldur, og tað kunnu vit ikki liva við.

Jóannes Eidesgaard sigur, at hann leggur sera stóran dent á at fáa eina virkna innkreving av eftirstøðum, og sjálvandi fyrst og fremst skipað so fyrri, at eftirstøðurnar ikki fáa møguleika at bliva so stórar sum nú.

tór.

Víkan
ið
fór

Tórfinn Smith,
blaðmaður,
skrivar:

Kennur tú ikki søgu tína, skilur tú heldur ikki framtíðina, verður sagt. Í so máta áttu vit í Føroyum at verið sera væl fyrri at skilt framtíðina, tí neyvan nakra aðrastaðni í sokallaða siviliseraða partinum av heiminum verður so dúgliga granskad í fortíðini sum júst her í Føroyum. Og nú fáa vit so eina kanning aftrat. Tað er bankasamanleggingin, sum skal undir sjóneykuna. Tað er bert at vóna, at úrslitið av hesi kanningini kann brúkast til annað enn at leggja í stóru rúgvuna av øðrum kanningum, sum higartil eru gjørdar, og hvørs nyttuvirði er sera ivasamt. Og skal ein loyva sær at vóna eitt aftrat í so máta, skal tað vera, at so má vera nóg mikið kannað. Nú mugu vit heldur fara at finna loysnir fyrri framtíðina heldur enn syndabukkar í fortíðini.

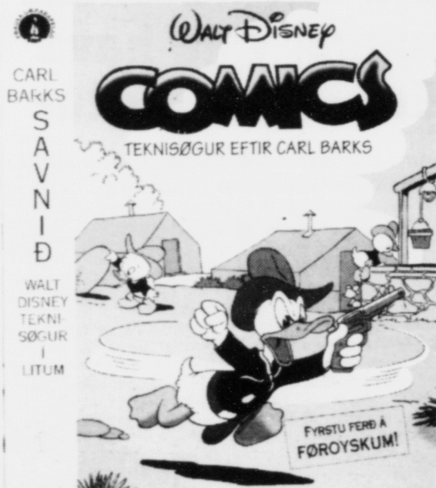
“Gå løs på skumbanener” stóð í vikuni at lesa í eini lýsing í danskom vikublaði. Danskur skumbananframleiðari vil selja sínar sjokolátaðklæddu bananir gjøgnum skemtisögur, sum hann eftirlýsir. Bestu skemtisöguna, hann sjálvur kundi finna uppá, var at spyrja hvør munurin er á eini føroyskari bankakonti og eini skumbanan. Svarið: Øllum dáma yvirtrekið á skumbananini. Kanska selur hann fleiri skumbanar á henda hátt, men eitt sindur byttisligt kortini. Tað kundi verið, at spottarin enn einaferð kemur í spottarans stað.

Eru danir, sum fegnir vilja speiðreka føroyingar, eru sanniliga eisini aðrir, sum heldur vilja veita okkum eina hjálpanði hond. Ein teirra er Lise Lyck, lektari við Handilsháskúlan í Keypmannahavn. Saman við íslenska vinnulivsráðgevanum, Vigfusi Jonssyni, er hon nú komin til Føroya. Ikki við “De vises sten”, sum hon sjálv sigur, men fyrri at vísa politikarum og vinnulivsfólki á enn ótroysttar møguleikar. Tey bæði skulu vera vælkomnir. Tey vísa millum annað á, hvat vit kunnu fáaa burtur úr at samstarva við onnur. Ikki bert vit tæy, vit frammanundan hava stært okkum blind at hava eitt og alt saman við.

Tað vóru annars lítið hugalig tíðindi vit fingi úr Íslandi í farnu viku. Eitt skalvalop gjørdi um seg í litlu bygdini Súdlaðvík í Íslandi. Orð kennast so fátæk tá tilíkt hendir. Men lat okkum gera tað litla vit kunnu at stuðla teirri innsavning, sum fer fram í hesum døgum. Íslendingar hava mangan kenst okkum hollir tá á hevur staðið.

Dunnaldur Dunna nú á føroyskum

Fríggjadagur 20. januar 1995 er DD-dagur í Føroyum – tá kom fyrsta heftið við søgum um heimsgitna DUNNALD DUNNU á føroyskum

Fyrsta heftið í røðini CARL BARKS SAVNIÐ – Walt Disney teknisøgur í litum er komið í bókhandlarnar og blaðbúðirnar um alt landið. Í hesum fyrsta heftinum eru fimm klassiskar søgur hjá hinum góða teknaranum, Carl Barks, allar útgivnar fyrstu ferð í 1949. Her hitta vit fyrst og fremst Dunnald og systursynin

Dinna, Danna og Dunna – men sjálvandi hava vit eisini hepa systinnabarnið Gulfinnur Gorront, vinkonan Dúnild og Gírikur McGvagg gamli týðandi leiklut í hesari fyrstu føroysku útgávu.

Heftið er gjørt í samprenti við týskt forlag, tað ber heitið á permuni bók um: COMICS, sum er altjóða

heitið fyrri teknisögur. Undirtitullin er: teknisøgur eftir Carl Barks. Eisini noyddist Bókadeildin at lata amerikanska upprunanavnið á Dunnaldi, Donald Duck, verða standandi sum innangang til allar fimm søgurnar, tí hetta hevur Carl Barks teknað inn í sjálva myndina. Annars er allur

tekstur á lottum føroyskum máli. Pauli Nielsen hevur við hepnari hond týtt søgurnar úr amerikanskum.

Um allan heim eru 1. útgávurnar av blóðnum um Dunnald nógv eftirspurdar og verða keyptar og seldar fyrri nógvar 10.000 kr. Fyrsta heftið í føroyska Carl Barks savninum kostar tó bara kr. 54,- enn... Tað er 56 síður í litum.

Pauli Nielsen hevur við hepnari hond týtt søgurnar úr amerikanskum

